

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 175

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

19 czerwca 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

OPINIE

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2012/C 175/01

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

1

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2012/C 175/02

Komunikat zgodnie z artykułem 12 paragraf 5 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 w sprawie informacji dostarczanej przez władze celne państw członkowskich, dotyczącej klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej

9

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 175/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6555 – Posco/MC/MCHC/JV) ⁽¹⁾ ...	10
2012/C 175/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6604 – CPPIB/Atlantia/Grupo Costanera) ⁽¹⁾	10

III Akty przygotowawcze

Europejski Bank Centralny

2012/C 175/05	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy <i>venture capital</i> oraz w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (CON/2012/32)	11
---------------	--	----

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2012/C 175/06	Kursy walutowe euro	17
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2012/C 175/07	Ogłoszenie Komisji na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty – Nowe zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej ⁽¹⁾	18
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

(2012/C 175/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7 i 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 2,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WPROWADZENIE**1.1. Konsultacje z EIOD**

1. Niniejsza opinia wchodzi w zakres pakietu 4 opinii EIOD odnoszących się do sektora finansowego, wszystkich przyjętych w tym samym dniu ⁽³⁾.
2. Dnia 20 lipca 2011 r. Komisja przyjęła dwa wnioski dotyczące zmiany prawodawstwa odnoszącego się do bankowości. Pierwszy wniosek dotyczy dyrektywy w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi („wnioskowana dyrektywa”) ⁽⁴⁾. Drugi wniosek dotyczy rozporządzenia w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych („wnioskowane rozporządzenie”) ⁽⁵⁾. Tego samego dnia oba wnioski przesłano EIOD do konsultacji. Dnia 18 listopada 2011 r. Rada Unii Europejskiej skonsultowała się z EIOD w sprawie wnioskowanej dyrektywy.
3. Przed przyjęciem wnioskowanego rozporządzenia prowadzono nieformalne konsultacje z EIOD. EIOD zwraca uwagę na fakt, że we wniosku uwzględniono kilka jego uwag.
4. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja i Rada konsultowały się z nim i zaleca zamieszczenie odniesienia do niniejszej opinii w preambule do przyjętych aktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Opinie EIOD z dnia 10 lutego 2012 r. na temat pakietu wniosków ustawodawczych w sprawie zmiany prawodawstwa odnoszącego się do bankowości, agencji ratingowych, rynków instrumentów finansowych (MIFID/MIFIR) i nadużyć na rynku.

⁽⁴⁾ COM(2011) 453.

⁽⁵⁾ COM(2011) 452.

1.2. Cele i zakres wniosków

5. Na wnioskowane prawodawstwo składają się dwa akty prawne: dyrektywa w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz rozporządzenie w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych. W kategoriach polityki wnioskowana zmiana ma na celu zapewnienie sprawnego funkcjonowania sektora bankowego i przywrócenie zaufania ze strony podmiotów gospodarczych oraz społeczeństwa. Wnioskowane akty zastąpią dyrektywę 2006/48/WE i dyrektywę 2006/49/WE, które w związku z tym zostaną uchylone.
6. Podstawowymi nowymi elementami dyrektywy są przepisy w sprawie sankcji, skutecznego ładu korporacyjnego oraz przepisy zapobiegające poleganiu w nadmiernym stopniu na zewnętrznych ratingach kredytowych. Wnioskowana dyrektywa jest w szczególności ukierunkowana na wprowadzenie skutecznego, proporcjonalnego systemu sankcji i odpowiedniego zakresu podmiotowego sankcji administracyjnych oraz na publikowanie informacji o sankcjach i wprowadzenie mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu naruszeń. Ponadto ma na celu wzmocnienie ram prawnych odnoszących się do ładu korporacyjnego oraz zmniejszenie stopnia nadmiernego uzależnienia od ratingów zewnętrznych ⁽⁶⁾.
7. Wnioskowane rozporządzenie uzupełnia wnioskowaną dyrektywę, ustanawiając jednolite i bezpośrednio stosowane wymogi ostrożnościowe dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych. Jak stwierdzono w uzasadnieniu, nadrzędnym celem inicjatywy jest zapewnienie zwiększenia skuteczności uregulowań dotyczących kapitału instytucji w UE oraz zniwelowania ich negatywnego wpływu na system finansowy ⁽⁷⁾.

1.3. Cel opinii EIOD

8. Chociaż większość przepisów wnioskowanych aktów dotyczy działalności instytucji kredytowych, to wdrożenie i stosowanie ram prawnych może w określonych przypadkach wpływać na prawa osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych.
9. Kilka przepisów wnioskowanej dyrektywy dopuszcza wymianę informacji między organami państw członkowskich i państwami trzecimi ⁽⁸⁾. Informacje te mogą dotyczyć osób fizycznych, takich jak członkowie organów zarządzających instytucji kredytowych, pracownicy tych instytucji oraz ich akcjonariusze/udziałowcy. Ponadto na mocy wnioskowanej dyrektywy właściwe organy mogą nakładać sankcje bezpośrednio na osoby fizyczne oraz są zobowiązane publikować informacje o nałożonych sankcjach, w tym informacje na temat tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie ⁽⁹⁾. Aby ułatwić wykrywanie przypadków łamania prawa, we wniosku zobowiązuje się właściwe organy do wprowadzenia mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu naruszeń ⁽¹⁰⁾. Ponadto we wnioskowanym rozporządzeniu zobowiązuje się instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne do ujawniania informacji dotyczących polityki w zakresie wynagrodzeń, w tym informacje na temat wypłaconych kwot, z podziałem na kategorie pracowników i widełki płacowe ⁽¹¹⁾. Wszystkie te przepisy mogą wpływać na ochronę danych zainteresowanych osób fizycznych.
10. W związku z powyższym niniejsza opinia będzie koncentrowała się na następujących aspektach pakietu dotyczącego prywatności i ochrony danych: 1) stosowanie prawodawstwa w obszarze ochrony danych; 2) przekazywanie danych państwom trzecim; 3) tajemnica służbowa i wykorzystywanie informacji poufnych; 4) obowiązkowe publikowanie informacji o sankcjach; 5) mechanizmy zgłaszania naruszeń; 6) ujawnianie wymogów dotyczących polityki w zakresie wynagrodzeń.

2. ANALIZA WNISKÓW

2.1. Stosowanie prawodawstwa w obszarze ochrony danych

11. Motyw 74 wnioskowanej dyrektywy zawiera zapis mówiący o pełnym zastosowaniu prawodawstwa w obszarze ochrony danych. Odniesienie do stosowanego prawodawstwa w obszarze ochrony danych powinno jednak znajdować się w konkretnym artykule wniosków. Dobrym przykładem takiego przepisu jest art. 22 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie

⁽⁶⁾ Uzasadnienie do wnioskowanej dyrektywy, s. 2–3.

⁽⁷⁾ Uzasadnienie do wnioskowanego rozporządzenia, s. 2–3.

⁽⁸⁾ Zob. w szczególności art. 24, 48 i 51 wnioskowanej dyrektywy.

⁽⁹⁾ Artykuł 65 ust. 2 i art. 68 wnioskowanej dyrektywy.

⁽¹⁰⁾ Artykuł 70 wnioskowanej dyrektywy.

⁽¹¹⁾ Artykuł 435 wnioskowanego rozporządzenia.

wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ⁽¹²⁾, wyraźnie stawiący, że w przetwarzaniu danych osobowych w ramach danego rozporządzenia stosuje się przepisy dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

12. Ma to na przykład szczególne znaczenie w przypadku różnych przepisów dotyczących wymiany danych osobowych. Przepisy te są całkowicie uzasadnione, ale trzeba je stosować w sposób spójny z prawodawstwem w obszarze ochrony danych. Trzeba uniknąć ryzyka, przede wszystkim dbając o to, by nie były one sformułowane na wzór ogólnego zezwolenia do wymiany wszelkiego rodzaju danych osobowych. Ryzyko takie można znacznie ograniczyć, zamieszczając odniesienie do prawodawstwa w obszarze ochrony danych również w konkretnych przepisach.
13. W związku z tym EIOD proponuje uwzględnić konkretny przepis, taki jak w art. 22 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ⁽¹³⁾, z zastrzeżeniem sugestii EIOD dotyczących niniejszego wniosku ⁽¹⁴⁾, tj. uwydatnienia obowiązku stosowania obowiązującego prawodawstwa w obszarze ochrony danych oraz doprecyzowania odniesienia do dyrektywy 95/46/WE w drodze określenia, że przepisy te będą stosowane zgodnie z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

2.2. Przekazywanie danych państwom trzecim

14. Artykuł 48 wnioskowanej dyrektywy stanowi, że Komisja może przedkładać Radzie wnioski w sprawie negocjacji porozumień z państwem trzecim mających na celu zapewnić właściwym organom państw trzecich między innymi możliwość pozyskiwania informacji koniecznych do sprawowania nadzoru nad jednostkami dominującymi z siedzibą na ich terytoriach i posiadającymi jednostkę zależną w jednym lub więcej niż jednym państwie członkowskim.
15. W zakresie dotyczącym danych osobowych zawartych w tych informacjach mają pełne zastosowanie przepisy dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 odnoszące się do przekazywania danych państwom trzecim. EIOD proponuje doprecyzować art. 48, stanowiąc, że w takich sytuacjach porozumienia te muszą spełniać warunki mające zastosowanie do przekazywania danych osobowych państwom trzecim, ustanowione w rozdziale IV dyrektywy 95/46/WE oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001. Taki sam zapis należałoby wprowadzić w odniesieniu do art. 56 dotyczącego umów o współpracy z właściwymi organami państw trzecich, zawieranych przez państwa członkowskie i EUNB.
16. Mając na uwadze ryzyko związane z takim przekazywaniem danych, EIOD zaleca ponadto uzupełnienie wniosku o szczególne gwarancje, jak te przewidziane w art. 23 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku). W opinii na temat tego wniosku EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt wykorzystania takiego przepisu, zawierającego takie odpowiednie gwarancje, jak ocena poszczególnych przypadków, upewnienie się co do konieczności przekazania danych osobowych oraz odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych w państwie trzecim, do którego przekazuje się dane osobowe.

2.3. Tajemnica służbowa i wykorzystywanie informacji poufnych

17. Artykuł 54 wnioskowanej dyrektywy stanowi, że pracownicy właściwych organów podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej. W art. 54 akapit drugi zakazuje się ujawniania poufnych informacji, „chyba że w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych [...]”. Przepis w tym brzmieniu nie daje pewności, czy zakaz dotyczy również ujawniania danych osobowych.
18. EIOD proponuje rozszerzyć zakaz ujawniania informacji poufnych ustanowiony w art. 54 ust. 1 akapit drugi o przypadki, w których istnieje możliwość zidentyfikowania osób fizycznych (tj. nie tylko „poszczególnych instytucji kredytowych”). Ujmując inaczej, przepis ten należy sformułować inaczej, zakazując ujawniania poufnych informacji, „chyba że w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych i osób fizycznych” (podkreślenie dodano).

⁽¹²⁾ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku), COM(2011) 651.

⁽¹³⁾ Porównaj: przypis 12.

⁽¹⁴⁾ Zob. opinia z dnia 10 lutego 2012 r. na temat wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) oraz wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacji na rynku, COM(2011) 654.

2.4. Przepisy dotyczące publikowania informacji o sankcjach

2.4.1. Obowiązkowe publikowanie informacji o sankcjach

19. Jednym z podstawowych celów wnioskowanego pakietu jest wzmocnienie i zbliżenie ram prawnych państw członkowskich w odniesieniu do sankcji i środków administracyjnych. Wnioskowana dyrektywa upoważnia właściwe organy do nakładania sankcji nie tylko na instytucje kredytowe, ale też na osoby fizyczne, które ponoszą odpowiedzialność za dane naruszenie⁽¹⁵⁾. W art. 68 zobowiązuje się państwa członkowskie do dopilnowania, by właściwe organy publikowały bez zbędnej zwłoki informacje o sankcjach lub środkach nałożonych za naruszenie przepisów wnioskowanego rozporządzenia lub przepisów prawa krajowego przyjętych w celu wdrożenia wnioskowanej dyrektywy, w tym informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie.
20. Publikowanie informacji o sankcjach przyczyniłoby się do zaostrzenia prewencji, gdyż zniechęcałoby faktycznych i potencjalnych sprawców do popełniania przestępstw z uwagi na ryzyko utraty dobrego imienia. Podobnie zwiększyłoby ono również przejrzystość, ponieważ podmioty gospodarcze wiedziałyby, kto konkretnie dopuścił się naruszenia⁽¹⁶⁾. Obowiązek ten łągodzi się jedynie w przypadku, gdy publikacja wyrządzałaby niewspółmierną szkodę zaangażowanym stronom, i wówczas właściwe organy zobowiązane są publikować informacje o nałożonych sankcjach w sposób anonimowy.
21. EIOD nie jest przekonany, czy przepis ustanawiający obowiązek publikowania informacji o sankcjach – w obecnym brzmieniu – spełnia wymogi prawa o ochronie danych, sprecyzowane przez Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu w sprawie *Schecke*⁽¹⁷⁾. EIOD uważa, że w niewystarczający sposób określono cel, konieczność zastosowania i proporcjonalność środka, stojąc na stanowisku, że tak czy inaczej należy ustanowić odpowiednie gwarancje w odniesieniu do praw osób fizycznych.

2.4.2. Konieczność i proporcjonalność zamieszczania publikacji

22. W orzeczeniu w sprawie *Schecke* Trybunał Sprawiedliwości unieważnił przepisy rozporządzenia Rady i rozporządzenia Komisji dotyczące obowiązku publikowania informacji dotyczących beneficjentów funduszy rolnych, w tym informacji dotyczących tożsamości tych beneficjentów i otrzymanych przez nich kwot. Trybunał uznał, że publikacja taka wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych podlegającym art. 8 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”) i tym samym koliduje z prawami, które przewidziano w art. 7 i 8 Karty.
23. Uznawszy, że „odstępstwa i ograniczenia ochrony danych osobowych muszą ograniczać się do tego, co absolutnie konieczne”, Trybunał przeszedł do analizy celu publikacji i jej proporcjonalności. Stwierdził, że w tym przypadku nic nie wskazywało, aby Rada i Komisja, przyjmując dane prawodawstwo, uwzględniły metody publikowania informacji, które byłyby spójne z celem takiej publikacji i jednocześnie nie kolidowałyby w takim stopniu z prawami beneficjentów.
24. Wydaje się, że art. 68 wnioskowanej dyrektywy posiada takie same braki, jak te, które Trybunał Sprawiedliwości uwydatnił w orzeczeniu w sprawie *Schecke*. Należy mieć na uwadze, że oceniając zgodność przepisu zobowiązującego do publicznego ujawniania danych osobowych z wymogami w zakresie ochrony danych, trzeba koniecznie mieć jasno i dobrze określony cel, któremu ma służyć planowana publikacja. Tylko jasno i dobrze określony cel pozwala ocenić, czy publikacja danych osobowych jest faktycznie konieczna i proporcjonalna⁽¹⁸⁾.
25. Po zapoznaniu się z wnioskiem i dokumentami towarzyszącymi (tj. ze sprawozdaniem z oceny skutków) EIOD odnosi wrażenie, że niejasno sprecyzowano cel i w konsekwencji również konieczność stosowania tego środka. Motywy wniosku nie zawierają żadnych zapisów, które dotyczyłyby tych kwestii, natomiast w sprawozdaniu z oceny skutków stwierdza się jedynie, że „publikowanie informacji o sankcjach stanowi ważny element w kategoriach zapewnienia skutku odstrasającego dla adresatów i jest konieczne, aby zapewnić odstraszący skutek tych sankcji dla całego społeczeństwa”. W sprawozdaniu nie rozpatruje się jednak, czy taki sam skutek odstraszący można by zapewnić przy pomocy

⁽¹⁵⁾ Zakres podmiotowy sankcji sprecyzowano w art. 65 wnioskowanej dyrektywy, stanowiącym, że państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania sankcji w stosunku do członków organu zarządzającego oraz wszelkich innych osób, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za dane naruszenie, w przypadku niedopełnienia obowiązków, którym podlegają instytucje finansowe, finansowe spółki holdingowe i spółki holdingowe prowadzące działalność mieszaną.

⁽¹⁶⁾ Zob. sprawozdanie z oceny skutków, s. 42 i kolejne.

⁽¹⁷⁾ Sprawy połączone C-92/09 i C-93/09, *Schecke*, pkt 56–64.

⁽¹⁸⁾ Zob. też opinia EIOD z dnia 15 kwietnia 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii (Dz.U. C 215 z 21.7.2011, s. 13).

łagodniejszych metod, nie naruszając prawa do prywatności osób zaangażowanych w daną sprawę. W szczególności nie wyjaśnia się w nim, czemu kary finansowe lub inne rodzaje sankcji miałyby być niewystarczające.

26. Ponadto wydaje się, że w sprawozdaniu z oceny skutków niedostatecznie uwzględniono łagodniejsze metody publikowania informacji, takie jak ograniczenie publikacji do tożsamości instytucji kredytowych czy nawet rozważenie potrzeby publikacji w poszczególnych przypadkach. Przede wszystkim druga z tych opcji wydaje się, na pierwszy rzut oka, być rozwiązaniem bardziej proporcjonalnym, zwłaszcza mając na uwadze fakt, że sama publikacja jest sankcją na mocy art. 67 ust. 2 lit. a), natomiast art. 69 stanowi, iż przy ustalaniu rodzaju i wysokości sankcji właściwe władze powinny uwzględnić istotne okoliczności (tj. powinny przeprowadzać ocenę poszczególnych przypadków), takie jak waga naruszenia, stopień osobistej odpowiedzialności, uprzednie naruszenia, straty poniesione przez osoby trzecie itd. Obowiązek publikowania informacji o sankcjach we wszystkich przypadkach na mocy art. 68 jest niezgodny z systemem sankcji określonym w art. 67 i 69.

27. W sprawozdaniu z oceny skutków poświęcono zaledwie kilka punktów objaśnieniu, czemu publikacja na podstawie oceny poszczególnych przypadków nie jest wystarczającą opcją. Stwierdzono w nim, że pozostawienie właściwym organom decyzji co do stosowności publikacji ograniczyłoby odstraszący skutek tej publikacji⁽¹⁹⁾. EIOD uważa jednak, że to właśnie ten aspekt – czyli możliwość oceny danej sprawy w świetle konkretnych okoliczności – sprawia, że rozwiązanie to jest bardziej proporcjonalne, stanowiąc tym samym lepszą opcję niż obowiązkowa publikacja we wszystkich przypadkach. Taka swoboda uznania pozwoliłaby na przykład właściwemu organowi uniknąć publikacji w przypadkach naruszeń mniej poważnych, które nie doprowadziły do znacznych szkód, w których zainteresowana strona wykazała chęć współpracy itd.

2.4.3. Potrzeba zapewnienia odpowiednich gwarancji

28. Wnioskowana dyrektywa powinna przewidywać odpowiednie gwarancje w celu zachowania stosownej równowagi między różnymi interesami. Po pierwsze zachodzi konieczność zapewnienia gwarancji w odniesieniu do prawa oskarżonych do sądowego podważenia decyzji oraz do domniemania niewinności. Artykuł 68 powinien zawierać specjalne sformułowanie w tej kwestii, zobowiązujące właściwe organy do podjęcia stosownych działań zarówno w przypadku odwołania się zainteresowanej strony od decyzji, jak i w przypadku unieważnienia tej decyzji przez sąd⁽²⁰⁾.

29. Po drugie wnioskowana dyrektywa powinna zapewniać aktywne przestrzeganie praw osób, których dane dotyczą. EIOD docenia fakt, że w ostatecznej wersji wniosku przewidziano możliwość wyłączenia publikacji w przypadkach, gdy wyrządzałaby ona niewspółmierną szkodę. Aktywne podejście wiązałoby się jednak z uprzednim informowaniem osób, których dane dotyczą o planowanym opublikowaniu decyzji o sankcjach wobec tych osób oraz o przysługującym im na mocy art. 14 dyrektywy 95/46/WE prawie sprzeciwu z ważnych i uzasadnionych przyczyn⁽²¹⁾.

30. Po trzecie, chociaż we wnioskowanej dyrektywie nie określa się środka masowego przekazu, w którym należy publikować informację, to w praktyce można sobie wyobrazić, że w większości państw członkowskich publikacje takie będą się ukazywały w Internecie. Publikacje w Internecie stwarzają problemy i ryzyko, zwłaszcza jeśli chodzi o konieczność zapewnienia, by informacja nie ukazywała się dłużej niż jest to konieczne, jak również o konieczność uniemożliwienia manipulacji danymi lub ich zmiany. Korzystanie z zewnętrznych przeglądarek grozi też ryzykiem „wyjęcia” informacji z kontekstu oraz jej przekazywania za pośrednictwem sieci i poza nią w sposób, którego nie da się łatwo kontrolować⁽²²⁾.

⁽¹⁹⁾ Zob. s. 44–45.

⁽²⁰⁾ Organy krajowe mogłyby przykładowo rozważyć następujące działania: odroczenie publikacji do czasu odrzucenia odwołania lub, zgodnie z propozycją zawartą w sprawozdaniu z oceny skutków, wyraźne wskazanie, że decyzja podlega odwołaniu i zakłada się niewinność danej osoby do czasu podjęcia decyzji ostatecznej, publikowanie sprostowań w przypadkach unieważnienia decyzji przez sąd.

⁽²¹⁾ Zob. opinia EIOD z dnia 10 kwietnia 2007 r. na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. C 134 z 16.6.2007, s. 1).

⁽²²⁾ Zob. dokument opublikowany przez włoski Urząd Ochrony Danych – Dane osobowe w rejestrach i dokumentach organów administracji publicznej: wytyczne dotyczące przetwarzania tych danych przez organy publiczne w związku z przekazywaniem i upowszechnianiem informacji w Internecie, dostępny na stronie internetowej włoskiego Urzędu Ochrony Danych pod adresem: <http://www.garanteprivacy.it/garante/doc.jsp?ID=1803707>

31. W związku z powyższym zachodzi konieczność nałożenia na państwa członkowskie obowiązku dopilnowania, by dane osobowe zainteresowanych osób ukazywały się w Internecie wyłącznie przez uzasadniony okres, po upływie którego byłyby usuwane⁽²³⁾. Ponadto od państw członkowskich należy wymagać, by zapewniły wprowadzenie odpowiednich środków bezpieczeństwa i ochronnych, zwłaszcza w celu ochrony przed ryzykiem związanym z korzystaniem z przeglądarek zewnętrznych⁽²⁴⁾.

2.4.4. Wnioski dotyczące publikowania informacji o sankcjach

32. EIOD uważa, że przepis ustanawiający obowiązek publikowania informacji o sankcjach w obecnym brzmieniu pozostaje w sprzeczności z podstawowym prawem do prywatności i prawem do ochrony danych. Prawodawca powinien uważnie ocenić konieczność stosowania wnioskowanego systemu i sprawdzić, czy obowiązek publikowania nie wykracza poza to, co jest konieczne do realizacji celu będącego w interesie publicznym oraz czy istnieją środki mniej restrykcyjne, które pozwoliłyby osiągnąć taki sam cel. Uwzględniając wynik tego sprawdzenia pod kątem proporcjonalności, obowiązek publikowania informacji o sankcjach należy w każdym wypadku uzupełnić odpowiednimi gwarancjami w celu zapewnienia przestrzegania zasady domniemania niewinności, prawa zainteresowanych osób do wniesienia sprzeciwu, zapewnienia bezpieczeństwa/rzetelności danych oraz ich usunięcia po upływie odpowiedniego czasu.

2.5. Zgłaszanie naruszeń

33. Artykuł 70 wnioskowanej dyrektywy dotyczy mechanizmów zgłaszania naruszeń, zwanych również systemami informowania o nieprawidłowościach. Chociaż systemy te mogą służyć za skuteczne narzędzie zapewniające przestrzeganie prawa, to skutkują poważnymi problemami z punktu widzenia ochrony danych⁽²⁵⁾. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że we wniosku przewidziano specjalne środki ochronne, które mają być w dalszej kolejności dopracowane na poziomie krajowym i które dotyczą ochrony osób zgłaszających podejrzenie naruszenia oraz ogólniej – ochrony danych osobowych. EIOD ma świadomość, że wnioskowana dyrektywa określa jedynie podstawowe elementy systemu, który mają wdrożyć państwa członkowskie. Chciałby jednak zwrócić uwagę na poniższe aspekty dodatkowe.
34. Tak jak w innych opiniach⁽²⁶⁾, w tym przypadku również EIOD podkreśla potrzebę naniesienia konkretnego odniesienia do konieczności zachowania w tajemnicy tożsamości osób zgłaszających przypadki naruszenia i informatorów. EIOD zwraca szczególną uwagę na wrażliwą sytuację osób zgłaszających przypadki naruszenia. Osobom udzielającym takich informacji należy zagwarantować poufność przy przetwarzaniu danych dotyczących ich tożsamości, zwłaszcza wobec osoby, której dotyczy zgłoszenie o domniemanym wykroczeniu⁽²⁷⁾. Poufność informacji dotyczących tożsamości tych osób należy zapewnić na wszystkich etapach procedury pod warunkiem, że nie narusza to krajowych przepisów regulujących postępowania sądowe. Konieczność ujawnienia tożsamości może zachodzić zwłaszcza w kontekście dalszego dochodzenia lub postępowania sądowego mającego miejsce wskutek śledztwa (również w przypadku stwierdzenia, że osoba zgłaszająca przypadek naruszenia złożyła fałszywe oświadczenia na swój temat w złym zamiarze)⁽²⁸⁾. W związku z powyższym EIOD

⁽²³⁾ Obawy te dotyczą również ogólniejszego prawa do bycia zapomnianym, którego uwzględnienie w nowych ramach prawnych dotyczących ochrony danych osobowych jest obecnie przedmiotem dyskusji.

⁽²⁴⁾ Środki ochrony i bezpieczeństwa mogą obejmować na przykład wykluczenie możliwości indeksacji danych za pomocą przeglądarek zewnętrznych.

⁽²⁵⁾ Grupa Robocza Art. 29 opublikowała w 2006 r. opinię na temat takich systemów, poświęconą aspektom tego zjawiska dotyczącym ochrony danych: Opinia 1/2006 w sprawie stosowania europejskich zasad ochrony w wewnętrznych systemach ujawniania nieprawidłowości w dziedzinie księgowości, wewnętrznej kontroli księgowej, sprawach związanych z badaniem ksiąg rachunkowych oraz w zwalczaniu przestępczości bankowej i finansowej (Opinia Grupy Roboczej w sprawie ujawniania nieprawidłowości). Z opinią można się zapoznać na stronie internetowej Grupy Roboczej Art. 29 pod adresem: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

⁽²⁶⁾ Zob. na przykład opinia EIOD w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii z dnia 15 kwietnia 2011 r. (Dz.U. C 215 z 21.7.2011, s. 13) oraz opinię w sprawie dochodzeń prowadzonych przez OLAF z dnia 1 czerwca 2011 r. (Dz.U. C 279 z 23.9.2011, s. 11).

⁽²⁷⁾ EIOD podkreślił już znaczenie zachowania w tajemnicy tożsamości osoby zgłaszającej przypadek naruszenia w piśmie skierowanym do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 30 lipca 2010 r. w sprawie 2010-0458, zamieszczonym na stronie internetowej EIOD (<http://www.edps.europa.eu>). Zob. też opinie wydane wskutek kontroli wstępnej z dnia 23 czerwca 2006 r. na temat wewnętrznych dochodzeń OLAF (sprawa 2005-0418) oraz z dnia 4 października 2007 r. na temat zewnętrznych dochodzeń OLAF (sprawy 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽²⁸⁾ Zob. opinia w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii z dnia 15 kwietnia 2011 r., dostępna na stronie: <http://www.edps.europa.eu>

zaleca, aby w art. 70 lit. b) dodać, co następuje: „tożsamość osób zgłaszających przypadki naruszeń należy zachować w tajemnicy na wszystkich etapach procedury, chyba że przepisy krajowe wymagają jej ujawnienia w związku z dalszym dochodzeniem lub postępowaniem sądowym”.

35. EIOD podkreśla też znaczenie ustanowienia odpowiednich przepisów mających na celu ochronę praw dostępu oskarżonych, czyli praw ściśle powiązanych z prawem do obrony⁽²⁹⁾. Procedury odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działania następcze, o których mowa w art. 70 ust. 2 lit. a) powinny zapewniać należyte przestrzeganie prawa oskarżonego do obrony, obejmującego prawo do otrzymywania informacji, prawo dostępu do akt dochodzenia oraz domniemanie niewinności, jak również powinny ograniczać się tylko do tego, co konieczne⁽³⁰⁾. W tym przypadku EIOD proponuje, aby we wnioskowanej dyrektywie dodać przepis zawarty w art. 29 lit. d) wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku), zobowiązujący państwa członkowskie do wprowadzenia „właściwych procedur zapewniających prawo osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, do obrony oraz złożenia oświadczenia przed przyjęciem decyzji dotyczącej takiej osoby, a także do skutecznego wykorzystania środków prawnych wobec decyzji lub środka jej dotyczącego”.
36. I wreszcie, w kwestii ust. 2 lit. c), EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przepis ten zobowiązuje państwa członkowskie do ochrony danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE. Proponuje jednak usunąć zapis „z zasadami określonymi w” i zamieścić bardziej wszechstronne oraz wiążące odniesienie do dyrektywy. W kwestii konieczności przestrzegania prawodawstwa w obszarze ochrony danych przy praktycznym wdrażaniu systemów, EIOD chciałby przede wszystkim zwrócić uwagę na zalecenia sformułowane w opinii Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie ujawniania nieprawidłowości z 2006 r. Wdrażając krajowe systemy, zainteresowane podmioty powinny pamiętać między innymi o konieczności przestrzegania zasady proporcjonalności, ograniczając w możliwie największym stopniu kategorię osób uprawnionych do zgłaszania przypadków naruszeń, kategorię osób, które mogą być oskarżone oraz liczbę naruszeń, za które te osoby można oskarżyć; konieczność propagowania zgłoszeń przez osoby o ujawnionej tożsamości oraz z zachowaniem poufności względem zgłoszeń anonimowych; konieczność ujawniania tożsamości osób zgłaszających przypadki naruszenia w przypadku złożenia przez te osoby oświadczeń w złym zamiarze; oraz konieczność ścisłego przestrzegania okresów zatrzymywania danych.

3. WNIOSKI

37. Zalecenia EIOD:

- nanieść we wnioskach przepis w brzmieniu: „W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w zakresie podlegającym niniejszemu rozporządzeniu właściwe organy stosują przepisy krajowe wdrażające dyrektywę 95/46/WE. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w zakresie podlegającym niniejszemu rozporządzeniu Europejski Nadzór Bankowy stosuje przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001”;
- zmienić brzmienie art. 54 ust. 1 akapit drugi, zezwalając na ujawnianie informacji poufnych wyłącznie w postaci skróconej lub zbiorczej, „która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych i osób fizycznych” (podkreślenie dodano),
- doprecyzować art. 48 i 56, stanowiąc, że porozumienia z państwami trzecimi lub organami państw trzecich dopuszczające przekazywanie danych osobowych muszą spełniać warunki mające zastosowanie do przekazywania danych osobowych państwom trzecim, ustanowione w rozdziale IV dyrektywy 95/46/WE oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001, wprowadzając również we wnioskowanej dyrektywie przepis zbliżony do przepisu zawartego w art. 23 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)⁽³¹⁾,

⁽²⁹⁾ Zob. Wytyczne EIOD dotyczące przetwarzania danych osobowych w dochodzeniach administracyjnych i postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych przez europejskie instytucje i organy, w których uwydatniono ścisły związek między prawem dostępu podmiotów danych a prawem do obrony przysługującym oskarżonemu (zob. s. 8 i 9) http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Guidelines/10-04-23_Guidelines_inquiries_EN.pdf

⁽³⁰⁾ Zob. opinia Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie ujawniania nieprawidłowości, s. 13–14.

⁽³¹⁾ Porównaj: przypis 12.

- w związku z wątpliwościami wyrażonymi w niniejszej opinii, ocenić konieczność i proporcjonalność wnioskowanego systemu obowiązkowego publikowania informacji o sankcjach. Uwzględniając wynik tego sprawdzenia pod kątem konieczności i proporcjonalności, w każdym wypadku należy przewidzieć odpowiednie gwarancje w celu przestrzegania zasady domniemania niewinności, prawa zainteresowanych osób do wniesienia sprzeciwu, zapewnienia bezpieczeństwa/rzetelności danych oraz ich usunięcia po upływie odpowiedniego czasu,
- w odniesieniu do art. 70 należy: 1) w art. 70 lit. b) dodać przepis w brzmieniu: „tożsamość tych osób należy zachować w tajemnicy na wszystkich etapach procedury, chyba że przepisy krajowe wymagają jej ujawnienia w związku z dalszym dochodzeniem lub postępowaniem sądowym”; 2) dodać lit. d) zawierającą przepis zobowiązujący państwa członkowskie do wprowadzenia „odpowiednich procedur mających na celu zapewnienie oskarżonemu prawa do obrony oraz do bycia wysłuchanym przed podjęciem decyzji w jego sprawie, jak również zapewnienie oskarżonemu prawa do wyszukania skutecznej metody zaskarżenia do sądu decyzji lub środka dotyczących jego osoby”; 3) usunąć z lit. c) danego przepisu słowa „z zasadami określonymi”.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2012 r.

Giovanni BUTTARELLI
*Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony
Danych*

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Komunikat zgodnie z artykułem 12 paragraf 5 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 w sprawie informacji dostarczanej przez władze celne państw członkowskich, dotyczącej klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej

(2012/C 175/02)

Wiążąca informacja taryfowa przestaje być ważna od niniejszego dnia, jeśli staje się ona niezgodna z interpretacją nomenklatury celnej, jako wynik następujących międzynarodowych środków taryfowych:

Zmiany do Kompendium Opinii Klasyfikacyjnych, zatwierdzonych przez Radę Współpracy Celnej (dok. RWC NC1705 – sprawozdanie z 48 Sesji Komitetu HS):

ZMIANY DO OPINII KLASYFIKACYJNYCH ZREDAGOWANYCH PRZEZ KOMITET HS ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI CELNEJ

(48 SESJA HSC WE WRZEŚNIU 2011 r.)

DOK. NC1705

Opinie klasyfikacyjne zatwierdzone przez Komitet HS

2106.90/28 O/3

3824.90/18-19 O/4

8537.10/1 O/5

Informacje dotyczące treści tych środków można otrzymać od Dyrekcji Generalnej Podatki i Unia Celna Komisji Europejskiej (rue de la Loi/Wetstraat 200, 1049 Bruksela, Belgium) lub mogą być pobrane ze strony internetowej tej Dyrekcji Generalnej:

http://ec.europa.eu/comm/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/harmonised_system/index_en.htm

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6555 – Posco/MC/MCHC/IV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/C 175/03)

W dniu 11 czerwca 2012 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32012M6555 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6604 – CPPIB/Atlantia/Grupo Costanera)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/C 175/04)

W dniu 11 czerwca 2012 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32012M6604 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 25 kwietnia 2012 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy *venture capital* oraz w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej

(CON/2012/32)

(2012/C 175/05)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 20 stycznia 2012 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy *venture capital* ⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital*”) oraz w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej ⁽²⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej”) (zwanych dalej łącznie „projektami rozporządzeń”).

Właściwość EBC do wydania opinii w sprawie projektów rozporządzeń wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekty rozporządzeń zawierają postanowienia mające wpływ na integrację europejskich rynków finansowych oraz na przyczynianie się przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) do należytego wykonywania przez właściwe organy polityk w odniesieniu do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz stabilności systemu finansowego zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

1. Projekt rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* ma na celu przezwyciężenie problemów z finansowaniem doznawanych przez europejskie małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) w początkowych fazach ich działalności. W świetle tego, że znaczna część finansowania takich przedsiębiorstw pochodzi z małych funduszy, zarządzających aktywami o przeciętnej wartości 60 milionów EUR, rozporządzenie ma na celu poprawę zdolności do pozyskiwania kapitału na terenie całej UE. Rozporządzenie ustanawia szczególne europejskie fundusze *venture capital* o wspólnych cechach, podlegające jednolitym ramom regulacyjnym. Ma to się przyczynić do pewności i przejrzystości w stosunku do wszystkich zainteresowanych stron, w tym inwestorów, organów regulacyjnych i spółek pozyskujących inwestycje. Wprowadzenie jednolitego paszportu, na podstawie którego fundusz zarejestrowany w jednym państwie członkowskim może prowadzić sprzedaż jednostek i udziałów w innych państwach członkowskich, przyczyni się do ograniczenia obciążeń administracyjnych i barier regulacyjnych.
2. Powyższe założenia uzupełnia projekt rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, które ma na celu pobudzenie finansowania przedsiębiorstw społecznych przez stworzenie nowej kategorii europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Pozwoli to inwestorom na zidentyfikowanie i porównanie funduszy inwestujących w przedsiębiorstwa społeczne oraz rozszerzy możliwości pozyskiwania przez te fundusze międzynarodowych inwestorów.

⁽¹⁾ COM(2011) 860 wersja ostateczna.

⁽²⁾ COM(2011) 862 wersja ostateczna.

3. Strategia „Europa 2020”⁽¹⁾ ponownie podkreśliła potrzebę podjęcia ukierunkowanych działań regulacyjnych w celu poprawy dostępu MŚP do finansowania, w szczególności w zakresie barier ograniczających dopływ finansowania środkami typu *venture capital* za pośrednictwem specjalnych funduszy inwestycyjnych. Rada Europejska poparła to stanowisko, wzywając do usunięcia pozostałych przeszkód regulacyjnych dla transgranicznego przepływu środków typu *venture capital*⁽²⁾. W wyniku powyższego Komisja ogłosiła w kwietniu 2011 r. inicjatywę mającą zapewnić funduszom *venture capital* utworzonym w jakimkolwiek państwie członkowskim możliwość pozyskiwania kapitału na terenie całej UE⁽³⁾.
4. EBC zauważył już niedawne trudności wielu MŚP z dostępem do finansowania, poważniejsze niż w przypadku dużych przedsiębiorstw, w szczególności w czasie napiętej sytuacji na rynku⁽⁴⁾. EBC wyraża przekonanie, że dzięki ułatwieniu dostępu do finansowania dla szybko rozwijających się MŚP oraz uproszczeniu stosowanych wymogów regulacyjnych, projektowane nowe zasady znacząco przyczynią się do rozwoju innowacyjnej i zrównoważonej gospodarki. Dla udanej i odpowiednio szybkiej realizacji strategii „Europa 2020” kluczowe jest przezwyciężenie rozproszenia źródeł finansowania dla innowacyjnych MŚP oraz MŚP zorientowanych na cele społeczne, jak również wsparcie powstania zintegrowanego rynku finansowego obejmującego całą UE, cechującego się odpowiednią płynnością, który zachęciłby do transgranicznych inwestycji w tych sektorach i je ułatwił.
5. EBC z zadowoleniem przyjmuje zatem projekty rozporządzeń, które wprowadzą jednolite wymogi dla funduszy działających pod jedną, europejską nazwą, w identycznych ramach materialnoprawnych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego nadzoru. EBC zauważa w związku z tym kilka cech, które przyczynią się do osiągnięcia odpowiednich, zrównoważonych ram regulacyjnych: dobrowolny charakter regulacji⁽⁵⁾, transgraniczną procedurę notyfikacji pomiędzy właściwymi organami⁽⁶⁾, zasady dotyczące zachowania kwalifikowanych zarządzających oraz obowiązków informacyjnych⁽⁷⁾, jak również przepisy mające na celu zapewnienie efektywnego nadzoru nad korzystaniem z paszportu⁽⁸⁾.

Uwagi szczegółowe

6. EBC popiera zamiar Komisji zapewnienia spójności projektów rozporządzeń z istniejącymi zasadami dotyczącymi zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi zawartymi w dyrektywie 2011/61/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010⁽⁹⁾. W związku z tym EBC z zadowoleniem przyjmuje odesłanie w projektach rozporządzeń do prognozy przewidzianego w dyrektywie 2011/61/UE⁽¹⁰⁾, który wprowadza kwotę 500 milionów EUR funduszy kapitałowych jako rozgraniczenie pomiędzy zasadami przewidzianymi dla europejskich funduszy *venture capital* oraz europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej a ramami ustanowionymi przez dyrektywę 2011/61/UE.
7. EBC zauważa, że powyższy próg ma na celu rozróżnienie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi prowadzącymi działalność, które mogą „wpłynąć znacznie na stabilność finansową” od takich, które prawdopodobnie nie będą miały takiego wpływu, czyli projektowane zasady będą miały zastosowanie do funduszy nie mających znaczenia systemowego⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”, COM(2010) 2020 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 4 lutego 2011 r., punkt 22.

⁽³⁾ Komunikat Komisji „Akt o jednolitym rynku – Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania – Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego”, COM(2011) 206 wersja ostateczna, w szczególności punkt 2.1.

⁽⁴⁾ Opinia EBC CON/2012/21 z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie: (i) projektu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady; (ii) projektu rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EMIR) w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji, (iii) projektu dyrektywy w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku oraz (iv) projektu rozporządzenia w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku), punkt 8. Nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym. Tekst opinii w języku angielskim jest dostępny na stronie internetowej EBC pod adresem: <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁵⁾ Artykuł 4 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* oraz art. 4 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

⁽⁶⁾ Artykuł 15 i art. 20 ust. 3 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* oraz art. 16 i art. 21 ust. 3 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

⁽⁷⁾ Artykuł 7–12 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* oraz art. 7–13 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

⁽⁸⁾ Artykuł 13–22 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital*/art. 14–23 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1. Dokument roboczy personelu Komisji – Ocena skutków regulacji dla projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy *venture capital* (*Commission staff working paper – Impact assessment accompanying the proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on European Venture Capital Funds*), SEC(2011) 1515, s. 37.

⁽¹⁰⁾ Artykuł 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE.

⁽¹¹⁾ Motyw 17 dyrektywy 2011/61/UE.

8. Zakres projektów rozporządzeń uwarunkowany jest także wymogiem, aby wszystkie kwalifikowalne fundusze *venture capital* i fundusze przedsiębiorczości społecznej nie stosowały dźwigni finansowej (lewarowania), mającym na celu wykluczenie przyczyniania się przez kwalifikowalne fundusze do rozwoju ryzyka systemowego oraz skoncentrowanie się przez nie na wspieraniu kwalifikowalnych spółek portfelowych ⁽¹⁾. Dlatego, chociaż koncepcja dźwigni finansowej ma podstawowe znaczenie dla modelu biznesowego przyjętego przez wielu zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ⁽²⁾, EBC uważa za wskazane wprowadzenie do zasad przewidzianych dla europejskich funduszy *venture capital* oraz europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej wyrażonego wprost wyłączenia jakiegokolwiek możliwego stosowania dźwigni finansowej ⁽³⁾.

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w załączniku.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 25 kwietnia 2012 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

⁽¹⁾ Motyw 13 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* i motyw 13 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

⁽²⁾ Punkt 11 opinii EBC CON/2009/81 z dnia 16 października 2009 r. w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmieniającej dyrektywy 2004/39/WE i 2009/.../WE (Dz.U. C 272 z 13.11.2009, s. 1).

⁽³⁾ Art. 5 ust. 2 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* i art. 5 ust. 2 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia ⁽¹⁾

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 1

Artykuł 5 ust. 2 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital*

„2. Zarządzający funduszem <i>venture capital</i> nie zaciąga pożyczek, nie emituje papierów dłużnych, nie zapewnia gwarancji na poziomie kwalifikowalnego funduszu <i>venture capital</i> , ani nie stosuje na poziomie kwalifikowalnego funduszu <i>venture capital</i> żadnych metod powodujących wzrost wartości ekspozycji w funduszu poprzez zaciąganie pożyczek środków pieniężnych lub papierów wartościowych, inwestycje w instrumenty pochodne ani w żaden inny sposób.”	„2. Zarządzający funduszem <i>venture capital</i> nie zaciąga pożyczek, nie emituje papierów dłużnych, nie zapewnia gwarancji na poziomie kwalifikowalnego funduszu <i>venture capital</i> , ani nie stosuje na poziomie kwalifikowalnego funduszu <i>venture capital</i> żadnych metod powodujących wzrost wartości ekspozycji w funduszu poprzez zaciąganie pożyczek środków pieniężnych lub papierów wartościowych, inwestycje w zawieranie kontraktów na instrumenty pochodne ani w żaden inny sposób.”
--	---

Uzasadnienie

Inwestycje w instrumenty pochodne mogą także służyć zabezpieczeniu, w którym to przypadku ograniczają one raczej niż zwiększają ekspozycję na ryzyko. Z tego powodu, chociaż EBC zauważa, że proponowane brzmienie przepisu opiera się na odpowiedniej definicji art. 4 ust. 1 lit. v) dyrektywy 2011/61/UE, EBC sugeruje zastąpienie terminu „inwestycje w instrumenty pochodne” terminem „zawieranie kontraktów na instrumenty pochodne”, odpowiednio do brzmienia przepisów innych obowiązujących lub projektowanych aktach prawnych UE, np. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego ⁽²⁾, dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG ⁽³⁾ oraz projektów rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽⁴⁾ i w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych ⁽⁵⁾.

Zmiana nr 2

Artykuł 6 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital*

„Zarządzający funduszami <i>venture capital</i> wprowadzają do obrotu jednostki i udziały kwalifikowalnych funduszy <i>venture capital</i> wyłącznie wśród inwestorów, których uznaje się za klientów branżowych zgodnie z sekcją I załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE, lub których na życzenie można traktować jako klientów branżowych zgodnie z sekcją II załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE, lub wśród pozostałych inwestorów, jeżeli:”	„Zarządzający funduszami <i>venture capital</i> wprowadzają do obrotu jednostki i udziały kwalifikowalnych funduszy <i>venture capital</i> wyłącznie wśród inwestorów, których uznaje się za klientów branżowych zgodnie z sekcją I załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE, chyba że na ich wniosek traktuje się ich jako klientów niebranżowych , lub których na życzenie można traktować jako klientów branżowych zgodnie z sekcją II załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE, lub wśród pozostałych inwestorów, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki .”
---	---

Uzasadnienie

Artykuł 6 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* wymienia „klientów branżowych zgodnie z sekcją I załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE”. Nie jest jasne, jakie zasady byłyby stosowane do klientów, którzy na swój wniosek traktowani są na podstawie tego przepisu jako klienci niebranżowi. Dla uniknięcia wątpliwości proponowana zmiana dostosowałaby termin „klienci branżowi” w projekcie rozporządzenia do definicji w załączniku II do dyrektywy 2004/39/WE.

Rozporządzenie pozwala ponadto na oferowanie europejskich funduszy *venture capital* innym inwestorom, którzy muszą „posiada[ć] wiedzę, doświadczenie i możliwości umożliwiające podjęcie ryzyka związanego z tymi funduszami” ⁽⁶⁾. Uważając, że kryteria te zapewniają niezbędną ochronę inwestora, EBC sugeruje uznanie ich wszystkich za obligatoryjne.

⁽¹⁾ Propozycje zmian przepisów projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* dotyczą, z koniecznymi poprawkami, odpowiadających im przepisów projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 3Artykuł 10a projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital* (nowy)

Brak tekstu	„Artykuł 10a Depozytariusz 1. Zarządzający funduszem <i>venture capital</i> zapewnia, aby dla każdego europejskiego funduszu <i>venture capital</i>, którym zarządza, został wyznaczony jeden depozytariusz zgodnie z niniejszym artykułem. 2. Depozytariusz jest instytucją określoną w art. 21 dyrektywy 2011/61/UE. 3. W celu zapewnienia spójnego stosowania ust. 1 EUNGIPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających warunki sprawowania funkcji depozytariusza europejskiego funduszu <i>venture capital</i>. EUNGIPW przedłoży projekt regulacyjnych standardów technicznych Komisji w terminie sześciu miesięcy od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”
-------------	--

Uzasadnienie

W celu wzmocnienia ochrony inwestorów EBC zaleca wprowadzenie przepisu przewidującego wyznaczenie depozytariusza, zgodnie z ramami przyjętymi w dyrektywie 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽⁷⁾ oraz w dyrektywie 2011/61/UE ⁽⁸⁾. Proponowany tu uproszczony schemat ma jednak na celu zapewnienie, aby wynikające z tego obowiązki były współmierne do natury i wielkości funduszy.

Zmiana nr 4Artykuł 21 ust. 1 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital*

„1. W razie potrzeby właściwe organy i EUNGIPW podejmują współpracę na potrzeby wykonywania swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.”	„1. W razie potrzeby właściwe organy i EUNGIPW podejmują współpracę na potrzeby wykonywania swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia między sobą, jak również, w razie potrzeby, z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego. ”
--	---

Uzasadnienie

Dla zapewnienia spójności z art. 50 dyrektywy 2011/61/UE EBC zaleca, aby współpraca pomiędzy EUNGIPW a właściwymi organami obejmowała także w razie potrzeby ERRS.

Zmiana nr 5Artykuł 22 ust. 2 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital*

„2. Właściwym organom państw członkowskich lub EUNGIPW nie zabrania się wymieniać informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii mającym zastosowanie do zarządzających funduszami <i>venture capital</i> oraz kwalifikowalnych funduszy <i>venture capital</i> .”	„2. Właściwym organom państw członkowskich lub EUNGIPW nie zabrania się wymieniać informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii mającym zastosowanie do zarządzających funduszami <i>venture capital</i> oraz kwalifikowalnych funduszy <i>venture capital</i> , w przypadkach gdy jest to potrzebne dla wykonywania ich obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub wykonywania ich uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia lub z prawa krajowego. Właściwe organy przekazują informacje bankom centralnym, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, oraz Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, w przypadkach gdy informacje te mają znaczenie dla wykonywania ich zadań.”
---	--

Tekst proponowany przez KomisjęZmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾

Uzasadnienie

Zapewni to odpowiedni dopływ do banków centralnych, w tym EBC, jak również ERRS, informacji mających znaczenie dla wykonywania ich zadań.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

⁽²⁾ Artykuł 1 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 2 ust. 1 lit. b) pkt (iii) (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 24).

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1. Artykuł 2 ust. 1 pkt (i) i art. 4 ust. 1.

⁽⁴⁾ COM(2010) 484 wersja ostateczna. Artykuł 1 ust. 1.

⁽⁵⁾ COM(2011) 452 wersja ostateczna. Artykuł 211 ust. 1, art. 240 ust. 3, art. 250 ust. 1 lit. d), art. 256 ust. 1, art. 273 ust. 4, art. 321 ust. 1 i 2 oraz art. 335 ust. 4.

⁽⁶⁾ Motyw 14 projektu rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy *venture capital*.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32. Artykuły 22–26 i 32–36.

⁽⁸⁾ Artykuł 21.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

18 czerwca 2012 r.

(2012/C 175/06)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2618	AUD	Dolar australijski	1,2519
JPY	Jen	99,75	CAD	Dolar kanadyjski	1,2944
DKK	Korona duńska	7,4324	HKD	Dolar Hongkongu	9,7914
GBP	Funt szterling	0,80600	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5947
SEK	Korona szwedzka	8,8412	SGD	Dolar singapurski	1,6045
CHF	Frank szwajcarski	1,2010	KRW	Won	1 462,30
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,5249
NOK	Korona norweska	7,5260	CNY	Yuan renminbi	8,0232
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5433
CZK	Korona czeska	25,493	IDR	Rupia indonezyjska	11 874,30
HUF	Forint węgierski	292,60	MYR	Ringgit malezyjski	3,9829
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	53,412
LVL	Łat łotewski	0,6967	RUB	Rubel rosyjski	40,8300
PLN	Złoty polski	4,2807	THB	Bat tajlandzki	39,709
RON	Lej rumuński	4,4670	BRL	Real	2,5868
TRY	Lir turecki	2,2883	MXN	Peso meksykańskie	17,5660
			INR	Rupia indyjska	70,6540

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Ogłoszenie Komisji na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Nowe zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 175/07)

Państwo członkowskie	Hiszpania
Trasa	El Hierro–Gran Canaria, La Gomera–Gran Canaria, La Gomera–Tenerife Norte i Tenerife Sur–Gran Canaria
Okres obowiązywania umowy	2 lata od daty rozpoczęcia świadczenia usługi
Termin składania ofert	2 miesiące od daty publikacji niniejszego ogłoszenia
Adres, pod którym udostępnia się tekst zaproszenia do składania ofert oraz wszelkie niezbędne informacje i dokumentację dotyczące przetargu i obowiązku użyteczności publicznej	Dirección General de Aviación Civil Subdirección General de Transporte Aéreo Tel. +34 915977505 Faks +34 915978643 E-mail: mmederos@fomento.es

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie dotyczące środków antidumpingowych nałożonych na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz częściowego wznowienia dochodzenia antidumpingowego dotyczącego przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(2012/C 175/08)

Wyrokiem z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie C-338/10 Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenie Rady (WE) nr 1355/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (⁽¹⁾) („rozporządzenie w sprawie ostatecznego cła antidumpingowego” lub „zaskarżone rozporządzenie”) za nieważne.

W związku z wyrokiem z dnia 22 marca 2012 r. przywóz do Unii Europejskiej niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) nie podlega już środkom antidumpingowym nałożonym rozporządzeniem (WE) nr 1355/2008.

1. Informacje dla organów celnych

W rezultacie ostateczne cła antidumpingowe zapłacone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1355/2008 za przywóz do Unii Europejskiej niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) obecnie objętych kodami CN 2008 30 55, 2008 30 75 i ex 2008 30 90 (kody TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz tymczasowe cła ostatecznie pobrane zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1355/2008 powinny zostać zwrócone lub umorzone. Wnioski o zwrot lub umorzenie należy składać do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego.

Ponadto przywóz do Unii Europejskiej niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej nie podlega już środkom antidumpingowym nałożonym rozporządzeniem (WE) nr 1355/2008.

(¹) Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 35.

2. Częściowe wznowienie dochodzenia antidumpingowego

Trybunał Sprawiedliwości wyrokiem z dnia 22 marca 2012 r. uznał rozporządzenie (WE) nr 1355/2008 za nieważne. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że Komisja Europejska („Komisja”) nie wykazała należytej staranności przy określaniu wartości normalnej na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (⁽²⁾) („rozporządzenie podstawowe”).

Zgodnie z orzecznictwem unijnym (⁽³⁾) w przypadkach, gdy postępowanie składa się z kilku etapów, unieważnienie jednego z tych etapów nie unieważnia całości postępowania. Postępowanie antidumpingowe stanowi przykład takiego postępowania wieloetapowego. W rezultacie unieważnienie części rozporządzenia w sprawie ostatecznych cel antidumpingowych nie pociąga za sobą unieważnienia całej procedury przeprowadzonej przed przyjęciem przedmiotowego rozporządzenia. Z drugiej strony zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucje Unii Europejskiej zobowiązane są do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 marca 2012 r. W związku z powyższym instytucje Unii, stosując się w ten sposób do przedmiotowego wyroku, mają możliwość skorygowania tych aspektów zaskarżonego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmienną treść niezaskarżonych przepisów, które nie zostały objęte wyrokiem (⁽⁴⁾). Należy zaznaczyć, że nadal obowiązują wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w zaskarżonym

(²) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

(³) Sprawa T-2/95, *Industrie des poudres sphériques (IPS)* przeciwko Radzie, Rec. 1998, s. II-3939.

(⁴) Sprawa C-458/98 P, *Industrie des poudres sphériques (IPS)* przeciwko Radzie, Rec. 2000, I-08147.

rozporządzeniu, które nie zostały zaskarżone w terminie przewidzianym na odwołanie, i w związku z tym nie były rozpatrywane przez właściwe sądy i nie doprowadziły do unieważnienia zaskarżonego rozporządzenia. Przez analogię taki sam wniosek można wyciągnąć w przypadku, gdy rozporządzenie zostaje uznane za nieważne.

Komisja postanowiła zatem wznowić dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wszczęte na podstawie rozporządzenia podstawowego. Wznowienie to ma ograniczony zakres obejmujący wykonanie ustaleń Trybunału Sprawiedliwości wspomnianych powyżej.

3. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że częściowe wznowienie dochodzenia antydumpingowego jest uzasadnione, niniejszym Komisja częściowo wznawia dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wszczęte zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾.

Zakres wznowienia jest ograniczony do wyboru ewentualnego państwa analogicznego oraz określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, służącej do wyliczenia marginesu dumpingu.

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji, oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w sprawie dostępności państw trzecich o gospodarce rynkowej, które mogłyby zostać wybrane do określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w tym w odniesieniu do Izraela, Suazi, Turcji i Tajlandii. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 4 lit. a) niniejszego zawiadomienia.

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szeregowe powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Wniosek taki należy złożyć w terminie określonym w pkt 4 lit. b) niniejszego zawiadomienia.

4. Terminy

a) Dla stron zgłaszających się i przedkładających informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i wszystkie inne informacje w terminie 20 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 20.10.2007, s. 15.

b) Przesłuchania

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 20 dni.

5. Oświadczenia pisemne i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu i korespondencją dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited” ⁽²⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „For inspection by interested parties”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks +32 22956505

6. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i ustalenia dokonywane są na podstawie dostępnych faktów, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

7. Przetwarzanie danych osobowych

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽³⁾.

⁽²⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

⁽³⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

8. Rzecznik praw stron

Należy również zauważyć, że w przypadku napotkania przez zainteresowane strony problemów związanych z korzystaniem z prawa do obrony strony te mogą wystąpić o interwencję urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron (http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/hearing-officer/index_en.htm).

Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii

(2012/C 175/09)

Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽¹⁾ środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii („państwo, którego dotyczy postępowanie”), Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu tych środków, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ („rozporządzenie podstawowe”).

1. Wniosek o dokonanie przeglądu

Wniosek został złożony w dniu 19 marca 2012 r. przez Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux (AETMD) („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku powyżej 50 %, ogólnej unijnej produkcji określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren.

2. Produkt objęty przeglądem

Produktem objętym przeglądem jest kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym, niezamrożona, objęta obecnie kodem CN ex 2001 90 30 oraz kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożona, inna niż produkty objęte pozycją 2006, obecnie objęta kodem CN ex 2005 80 00, pochodząca z Tajlandii („produkt objęty przeglądem”).

3. Obowiązujące środki

Obecnie obowiązującymi środkami są ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 682/2007⁽³⁾.

4. Podstawy dokonania przeglądu wygaśnięcia

W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody dla przemysłu unijnego.

4.1. Zarzut prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

Zarzut prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu jest oparty na porównaniu wartości normalnej skonstruowanej (koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk) w Tajlandii z cenami eksportowymi (na poziomie ex-works) produktu objętego przeglądem, sprzedawanego na wywóz do Unii.

Obliczony na tej podstawie margines dumpingu jest znaczny.

4.2. Zarzut prawdopodobieństwa ponownego zaistnienia szkody

Wnioskodawca zwraca również uwagę na możliwość ponownienia dumpingu wyrządzającego szkodę. W tym zakresie wnioskodawca przedstawił dowody na to, że w przypadku wygaśnięcia środków obecny poziom przywozu produktu objętego przeglądem prawdopodobnie wzrośnie w związku z łatwością zwiększenia produkcji w państwie, którego dotyczy postępowanie, i z powodu atrakcyjności rynku unijnego, wobec dużo wyższych cen, jakie można otrzymać na tym rynku w porównaniu z niektórymi rynkami państw trzecich. Oba te czynniki mogą prowadzić do przekierowania wywozu z innych państw trzecich do Unii.

Ponadto wnioskodawca twierdzi, iż usunięcie szkody jest wynikiem głównie obowiązywania środków oraz iż w przypadku wygaśnięcia środków, jakiegokolwiek ponowne wystąpienie znacznego przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, prawdopodobnie doprowadziłoby do ponownego powstania szkody dla przemysłu unijnego.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia środków, Komisja niniejszym wszczyna przegląd zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

W toku dochodzenia zostanie ustalone, czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do kontynuacji lub ponownienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody.

5.1. Procedura dotycząca określenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

5.1.1. Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących

Wzywa się producentów eksportujących⁽⁴⁾ produktu objętego przeglądem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do udziału w dochodzeniu przeglądownym Komisji.

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących z Tajlandii, uczestniczących w postępowaniu, oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 2.9.2011, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 14.

⁽⁴⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w państwie, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty przeglądem na rynek unijny, pośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego przeglądem.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby dostarczyć Komisji określone w załączniku A do niniejszego zawiadomienia informacje na temat ich przedsiębiorstw(-a).

Ponadto, w celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby producentów eksportujących, Komisja skontaktuje się z władzami Tajlandii i wszystkimi znanymi jej zrzeczeniami producentów eksportujących.

Inne istotne informacje dotyczące doboru próby, poza informacjami, do których przedłożenia wzywa się powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej dobór próby producentów eksportujących może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego przeglądem do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych producentów eksportujących, władze państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz zrzeczenia producentów eksportujących, w razie potrzeby za pośrednictwem władz państwa, którego dotyczy postępowanie.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących Komisja prześle kwestionariusze do wybranych do próby producentów eksportujących, do wszystkich znanych zrzeczeń producentów eksportujących oraz do władz państwa, którego dotyczy postępowanie.

Wszyscy producenci eksportujący wybrani do próby będą musieli przedłożyć uzupełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty powiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej.

W kwestionariuszu wymagane będzie podanie informacji m.in. na temat struktury przedsiębiorstw(-a) producenta eksportującego, działalności przedsiębiorstw(-a) w związku z produktem objętym przeglądem, kosztów produkcji, sprzedaży produktu objętego przeglądem na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz sprzedaży do Unii produktu objętego przeglądem.

Przedsiębiorstwa, które zgodziły się na ewentualne włączenie ich do próby, lecz nie zostały do niej wybrane, zostaną uznane za współpracujące („nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący”).

5.1.2. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Wzywa się niepowiązanych importerów produktu objętego przeglądem z Tajlandii do Unii do udziału w dochodzeniu przeglądownym.

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę importerów niepowiązanych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wrywkową”). Kontrola wrywkowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby dostarczyć Komisji określone w załączniku A do niniejszego zawiadomienia informacje na temat ich przedsiębiorstw(-a).

W celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby importerów niepowiązanych Komisja może ponadto skontaktować się z wszystkimi znanymi zrzeczeniami importerów.

Inne istotne informacje dotyczące doboru próby, poza informacjami, do których przedłożenia wzywa się powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej dobór próby importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży produktu objętego przeglądem w Unii, którą to sprzedaż

⁽¹⁾ Do próby mogą zostać włączeni tylko importerzy niepowiązani z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić załącznik 1 do kwestionariusza dla tych producentów eksportujących. Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego, za powiązane uznaje się osoby tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) dowolna osoba, bezpośrednio lub pośrednio, jest właścicielem co najmniej 5% akcji lub udziałów z prawem głosu obu osób lub co najmniej tyle takich akcji lub udziałów kontroluje bądź posiada; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

⁽²⁾ Dane przekazane przez niepowiązanych importerów mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie dumpingu.

można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych importerów niepowiązanych i zrzeszenia importerów.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do importerów niepowiązanych włączonych do próby oraz do wszelkich znanych zrzeszeń importerów. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej.

Wypełniony kwestionariusz będzie zawierał informacje m.in. o strukturze ich przedsiębiorstw(-a), rodzaju działalności przedsiębiorstw(-a) w związku z produktem objętym dochodzeniem, kosztach produkcji oraz o sprzedaży produktu objętego przeglądem.

5.2. Procedura dotycząca określenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody i dochodzenie dotyczące producentów unijnych

W celu ustalenia, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego, wzywa się producentów unijnych produktu objętego przeglądem do udziału w dochodzeniu Komisji.

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów unijnych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w określonym terminie Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów unijnych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Komisja dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Szczegółowe informacje na ten temat są dostępne w dokumentacji do wglądu zainteresowanych stron. Niniejszym wzywa się zainteresowane strony do zapoznania się z dokumentacją (w tym celu należy skontaktować się z Komisją, korzystając z danych kontaktowych wskazanych w sekcji 5.6 poniżej). Pozostali producenci unijni lub przedstawiciele działający w ich imieniu, którzy uważają, że istnieją powody do włączenia ich do próby, powinni zgłosić się do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Istotne informacje dotyczące doboru próby, inne niż informacje wymienione powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych producentów unijnych i zrzeszenia producentów unijnych.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów unijnych włączonych do próby oraz do wszelkich znanych zrzeszeń producentów unijnych. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej.

Wypełniony kwestionariusz będzie zawierał informacje m.in. o strukturze ich przedsiębiorstw(-a), sytuacji finansowej przedsiębiorstw(-a), rodzaju działalności przedsiębiorstw(-a) w związku z produktem objętym dochodzeniem, kosztach produkcji oraz o sprzedaży produktu objętego dochodzeniem.

5.3. Procedura oceny interesu Unii

W przypadku stwierdzenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego zaistnienia szkody, zapadnie decyzja, na podstawie art. 21 rozporządzenia podstawowego, czy utrzymanie środków antydumpingowych nie byłoby sprzeczne z interesem Unii. Producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie są proszeni o zgłoszenie się do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Aby wziąć udział w dochodzeniu, reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą udowodnić, w tym samym terminie, istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym przeglądem.

Strony, które zgłosiły się w powyższym terminie, mogą przekazać Komisji informacje na temat interesu Unii w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Informacje mogą być dostarczane w dowolnym formacie lub poprzez wypełnienie opracowanego przez Komisję kwestionariusza. W każdym przypadku informacje przedstawione zgodnie z art. 21 zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia.

5.4. Inne oświadczenia pisemne

Z zastrzeżeniem uregulowań zawartych w niniejszym zawiadomieniu, wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. O ile nie wskazano inaczej, informacje te i potwierdzające je dowody powinny wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5.5. Możliwość przesłuchania przez służby Komisji prowadzące dochodzenie

Wszystkie zainteresowane strony mogą wystąpić o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie. Wszystkie wnioski o przesłuchanie należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie powinny być składane w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

5.6. Procedura składania oświadczeń pisemnych i przesyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Limited”⁽¹⁾.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony przedstawiające informacje oznakowane „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności. Jeżeli zainteresowana strona przekazująca poufne informacje nie dostarczy ich niepoufnego streszczenia w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, takie poufne informacje mogą zostać pominięte.

Zainteresowane strony proszone są o składanie wszystkich oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej (oświadczenia niepoufne pocztą elektroniczną, poufne na płytach CD-R/DVD) oraz o wskazanie swojej nazwy, adresu, adresu e-mail, numeru telefonu i faksu. Niemniej jednak pełnomocnictwa, podpisane poświadczenia oraz ich aktualizacje, towarzyszące odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu należy składać w formie papierowej, tj. pocztą lub osobiście, na adres podany poniżej. Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, jeżeli zainteresowana strona nie może złożyć swoich oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej, musi niezwłocznie skontaktować się z Komisją. Dodatkowe informacje dotyczące korespondencji z Komisją zainteresowane strony mogą uzyskać na odpowiedniej stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu: <http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/trade-defence>

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks +32 22969307

E-mail: Trade-R552-sweetcorn-dumping@ec.europa.eu
(adres e-mail dla producentów eksportujących, powiązanych importerów, zrzeszeń i przedstawicieli Tajlandii) i

Trade-R552-sweetcorn-injury@ec.europa.eu
(adres e-mail dla producentów unijnych, importerów niepowiązanych, użytkowników, konsumentów, stowarzyszeń w Unii).

6. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w

określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

7. Rzecznik praw stron

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie powinny być składane w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

Rzecznik praw stron umożliwi także zorganizowanie przesłuchania z udziałem stron, pozwalającego na przedstawienie różnych stanowisk i odpierających je argumentów w kwestiach związanych z dochodzeniem, takich jak prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i zaistnienia szkody oraz interes Unii.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/hearing-officer/index_en.htm

8. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

9. Możliwość złożenia wniosku o dokonanie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

Ponieważ niniejszy przegląd wygaśnięcia wszczynany jest zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wynikające z niego ustalenia nie będą prowadzić do zmiany poziomu obowiązujących środków, lecz do podjęcia decyzji o uchyleniu lub utrzymaniu środków zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

Jeżeli którakolwiek ze stron uzna, że uzasadniony jest przegląd poziomu środków w celu umożliwienia jego zmiany (tzn. jego podwyższenia lub obniżenia), to strona ta może złożyć wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Strony, które zamierzają złożyć wniosek o dokonanie takiego przeglądu, przeprowadzanego niezależnie od przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa w niniejszym zawiadomieniu, mogą skontaktować się z Komisją, używając w tym celu podanego powyżej adresu.

10. Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

ZAŁĄCZNIK A

☐	Wersja „Limited” ⁽¹⁾
☐	Wersja „For inspection by interested parties” (do wglądu zainteresowanych stron)
(Proszę wypełnić obydwie wersje i zaznaczyć właściwe pole na każdej z wersji)	

DOCHODZENIE W RAMACH PRZEGLĄDU WYGAŚNIĘCIA ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH DOTYCZĄCYCH PRZYWOZU OKREŚLONEJ PRZETWORZONEJ LUB ZAKONSERWOWANEJ KUKURYDZY CUKROWEJ W POSTACI ZIAREN, POCHODZĄCEJ Z TAJLANDII

INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY PRODUCENTÓW EKSPORTUJĄCYCH W TAJLANDII

Niniejszy formularz ma pomóc producentom eksportującym w Tajlandii w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wyrwykową, wymaganych w pkt 5.1.1 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Limited”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane Państwa przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	
Faks	

2. WIELKOŚĆ OBROTU I SPRZEDAŻY

Proszę podać wartość obrotu w walucie księgowej przedsiębiorstwa w okresie od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. ze sprzedaży (sprzedaży eksportowej do Unii łącznie i dla każdego z 27 państw członkowskich ⁽²⁾ osobno oraz sprzedaży krajowej) określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, zdefiniowanej w zawiadomieniu o wszczęciu oraz odpowiadającą jej wagę lub ilość.

	Wielkość proszę podać wagę netto (kukurydzy cukrowej z zalewą) w tonach		Wartość w walucie księgowej (proszę podać nazwę waluty)	
Sprzedaż eksportowa do Unii dla 27 państw członkowskich w ujęciu łącznym i osobnym produktu objętego przeglądem, produkowanego przez Państwa przedsiębiorstwo	Ogółem		Ogółem	
	Proszę wpisać nazwy państw członkowskich ⁽³⁾		Proszę wpisać nazwy państw członkowskich ⁽⁴⁾	
Sprzedaż krajowa produktu objętego przeglądem, produkowanego przez Państwa przedsiębiorstwo				

⁽¹⁾ Ten dokument jest przeznaczony wyłącznie do użytku wewnętrznego. Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Dokument taki jest dokumentem poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

⁽²⁾ 27 państw członkowskich Unii Europejskiej to: Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

⁽³⁾ Dodać dodatkowe wiersze tam, gdzie jest to konieczne.

⁽⁴⁾ Porównaj: przypis 3.

3. DZIAŁALNOŚĆ PAŃSTWA PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽⁵⁾

Proszę dokładnie określić działalność przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwem przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego przeglądem. Działalność taka mogłaby obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego przeglądem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego przeglądem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które zdaniem przedsiębiorstwa mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących producentów eksportujących opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiej strony mniej korzystny niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

⁽⁵⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego, za powiązane uznaje się osoby tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) dowolna osoba, bezpośrednio lub pośrednio, jest właścicielem co najmniej 5 % akcji lub udziałów z prawem głosu obu osób lub co najmniej tyle takich akcji lub udziałów kontroluje bądź posiada; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście »osoba« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

ZAŁĄCZNIK B

☐	Wersja „Limited” ⁽¹⁾
☐	Wersja „For inspection by interested parties” (do wglądu zainteresowanych stron)
(Proszę wypełnić obydwie wersje i zaznaczyć właściwe pole na każdej z wersji)	

DOCHODZENIE W RAMACH PRZEGLĄDU WYGAŚNIĘCIA ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH DOTYCZĄCYCH PRZYWOZU OKREŚLONEJ PRZETWORZONEJ LUB ZAKONSERWOWANEJ KUKURYDZY CUKROWEJ W POSTACI ZIAREN, POCHODZĄCEJ Z TAJLANDII

INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH

Niniejszy formularz ma pomóc importerom niepowiązanym w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wyrwykową, wymaganych w pkt 5.1.2 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Limited”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane Państwa przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	
Faks	

2. WIELKOŚĆ OBROTU I SPRZEDAŻY

Proszę podać łączny obrót przedsiębiorstwa w euro (EUR) oraz obrót i wagę lub wielkość przywozu do Unii ⁽²⁾ oraz odsprzedaży na rynku unijnym po przywozie z Tajlandii w okresie od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, zdefiniowanej w zawiadomieniu o wszczęciu oraz odpowiadającą jej wagę lub ilość.

	Wielkość proszę podać wagę netto (kukurydzy cukrowej z zalewą) w tonach	Wartość w euro (EUR)
Łączny obrót Państwa przedsiębiorstwa w euro (EUR)		
Przywóz produktu objętego przeglądem do Unii		
Odsprzedaż na rynku unijnym produktu objętego przeglądem po przywozie z Tajlandii		

⁽¹⁾ Ten dokument jest przeznaczony wyłącznie do użytku wewnętrznego. Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Dokument taki jest dokumentem poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

⁽²⁾ 27 państw członkowskich Unii Europejskiej to: Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

3. DZIAŁALNOŚĆ PAŃSTWA PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽¹⁾

Proszę dokładnie określić działalność przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwem przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego przeglądem. Działalność taka mogłaby obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego przeglądem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego przeglądem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które zdaniem przedsiębiorstwa mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących importerów opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiej strony mniej korzystny niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego, za powiązane uznaje się osoby tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) dowolna osoba, bezpośrednio lub pośrednio, jest właścicielem co najmniej 5 % akcji lub udziałów z prawem głosu obu osób lub co najmniej tyle takich akcji lub udziałów kontroluje bądź posiada; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka (Dz. U L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6631 – Permira Europe III/Telepizza)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 175/10)

1. W dniu 11 czerwca 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Permira Europe III Fund („PE III”, Zjednoczone Królestwo), ostatecznie kontrolowane przez przedsiębiorstwo Permira Holdings Limited, przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Telepizza, SA („Telepizza”, Hiszpania), w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa PE III: inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym,
- w przypadku przedsiębiorstwa Telepizza: działalność w sektorze restauracyjnym w Hiszpanii, Portugalii i Polsce, obecnie wspólnie kontrolowana przez PE III i Carbal, SA.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6631 – Permira Europe III/Telepizza, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.6561 – Cytec Industries/Umeco)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2012/C 175/11)

1. W dniu 11 czerwca 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Cytec Industries Inc., („Cytec”, Stany Zjednoczone) przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Umeco plc („Umeco”, Zjednoczone Królestwo) w drodze oferty publicznej ogłoszonej dnia 12 kwietnia 2012 r.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Cytec: wytwarzanie i dostawa specjalistycznych chemikaliów i materiałów, w tym zaawansowanych materiałów kompozytowych, dla szeregu sektorów,
- w przypadku przedsiębiorstwa Umeco: wytwarzanie i dostawa zaawansowanych materiałów kompozytowych i materiałów przeznaczonych do obróbki, głównie dla sektora lotnictwa i obronności, przemysłu, sektora motoryzacyjnego i sektora rekreacji.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6561 – Cytec Industries/Umeco, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6616 – Lion Capital/Alain Afflelou Group)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2012/C 175/12)**

1. W dniu 11 czerwca 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Lion/Seneca France 2 („LF2”, Francja), kontrolowane ostatnio przez Lion Capital LLP („Lion Capital”, Zjednoczone Królestwo), przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem 3 AB Optique Developpement („3ABOD”, Francja), w drodze zakupu papierów wartościowych.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Lion Capital: zarządzanie inwestycjami na niepublicznym rynku kapitałowym, głównie inwestycjami w przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie produkcji lub sprzedaży markowych produktów konsumenckich,
- w przypadku 3ABOD: spółka nadrzędna względem grupy Alain Afflelou prowadzącej dystrybucję wyrobów optycznych za pośrednictwem krajowej i międzynarodowej sieci punktów sprzedaży detalicznej działających zarówno na zasadzie franczyzy jak i pełnej własności.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6616 – Lion Capital/Alain Afflelou Group, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.6490 – EADS/Israel Aerospace Industries/JV)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2012/C 175/13)

1. W dniu 11 czerwca 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo European Advanced Technology SA („EAT”, Belgia), kontrolowane przez Israel Aerospace Industries Ltd. („IAI”, Izrael), oraz przedsiębiorstwo Airbus Invest S.A.S. (Francja), kontrolowane przez European Aeronautic Defence and Space Company N.V. („EADS”, Nederlandy), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad nowo utworzoną spółką będącą wspólnym przedsiębiorcą („wspólny przedsiębiorca”, Belgia) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa EADS: badania rozwojowe, projektowanie, opracowanie, wytwarzanie, modyfikacja, sprzedaż i dostawy serwisowe w zakresie samolotów cywilnych i wojskowych, broni kierowanej, satelitów, bezpilotowych statków powietrznych, pojazdów kosmicznych, sprzętu elektronicznego i telekomunikacyjnego,
- w przypadku przedsiębiorstwa Airbus: opracowanie, wytwarzanie i sprzedaż samolotów cywilnych i wojskowych,
- w przypadku przedsiębiorstwa IAI: badania rozwojowe, projektowanie, wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu i powiązane usługi, głównie w zakresie systemów raketowych i kosmicznych, samolotów wojskowych i cywilnych, elektroniki wojskowej i konserwacji samolotów,
- w przypadku przedsiębiorstwa EAT: posiada udziały w sektorze kosmonautyki, lotnictwa, obronności oraz w powiązanych sektorach,
- w przypadku wspólnego przedsiębiorcy: opracowanie, wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu sterowanych pilotem półautomatycznych ciągników holowniczych do samolotów komercyjnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6490 – EADS/Israel Aerospace Industries/JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2012/C 175/14)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„PASAS DE MÁLAGA”

NR WE: ES-PDO-0005-0849-24.01.2011

ChOG () ChNP (X)

1. **Nazwa:**

„Pasas de Málaga”

2. **Państwo członkowskie lub państwo trzecie:**

Hiszpania

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

3.2. *Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:*

Definicja

Tradycyjne „Pasas de Málaga” uzyskiwane są w wyniku suszenia na słońcu dojrzałych owoców odmiany winorośli właściwej (*Vitis vinifera* L.) o nazwie muskat aleksandryjski, znanej również pod nazwą „Moscatel Gordo” lub „Moscatel de Málaga”.

Właściwości fizyczne

— Wielkość: w Katalogu odmian winogron i gatunków winorośli wydanym przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina ujęto następującą klasyfikację jagody według wielkości: 1 bardzo mały, 3 mały, 5 średni, 7 duży, 9 bardzo duży. Muskat aleksandryjski jest sklasyfikowany jako 7 („duży”), a więc jagoda jest duża,

— kolor: jednolicie fioletowo-czarny,

— kształt: okrągły,

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

- ogonek może pozostać przy owocu, jeśli winogrona odrywane były z kiści ręcznie,
- skórka: w katalogu Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina „grubość skórki” klasyfikuje się w następujący sposób: 1 bardzo cienka, 3 cienka, 5 średnia, 7 gruba, 9 bardzo gruba. Muskat aleksandryjski jest sklasyfikowany jako 5 („średnia”). Ponieważ owoce nie przechodzą żadnej obróbki, która naruszałaby skórę, rodzynki mają skórę o średniej grubości.

Właściwości chemiczne

Poziom wilgotności nie może przekraczać 35 %. Zawartość cukru musi być większa niż 50 % wagi.

- Kwasowość: od 1,2 % do 1,7 % wyrażona jako kwas winowy,
- pH: od 3,5 do 4,5,
- ciała stałe rozpuszczalne w wodzie, ponad 65° w skali Brix.

Właściwości organoleptyczne

- Rodzynki zachowują charakterystyczny smak winogron muskat, z których są produkowane: w katalogu Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina „charakterystyczny smak” jest klasyfikowany następująco: 1 brak, 2 muskat, 3 lisi, 4 ziołowy, 5 inny smak. Muskat aleksandryjski jest sklasyfikowany jako 2, i to ta odmiana winogron muskat stanowi wartość odniesienia Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina dla tej klasy,
- smak muskat jest wzmocniony intensywnym aromatem retronosowym zdominowanym następującymi terpenolami: a-terpineol (zioła aromatyczne), linalol (róża), geraniol (geranium) i b-citronellol (owoce cytrusowe),
- wskazany powyżej stopień kwasowości pomaga stworzyć charakterystyczną, słodko-kwaśną równowagę,
- średnia wielkość, wilgotność i wartość w skali Brix nadają rodzynkom elastyczność; mięsz jest mięsisty i soczysty w smaku, w dotyku nie są w ogóle podobne do suszonych i mało elastycznych owoców.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

Dojrzałe owoce odmiany winorośli właściwej (*Vitis vinifera* L.) o nazwie muskat aleksandryjski, znanej również pod nazwą „Moscatel Gordo” lub „Moscatel de Málaga”.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

Nie dotyczy.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Produkcja i pakowanie muszą odbywać się w regionie geograficznym określonym w pkt 4.

Produkcja zaczyna się od zbioru zdrowych winogron, co nie następuje nigdy przed fenologicznym okresem „dojrzewania” (Baggiolini, 1952), dzięki czemu nie zbiera się owoców uszkodzonych, zniszczonych chorobą lub takich, które opadły na ziemię przed zbiorem.

Kolejnym etapem jest suszenie winogron poprzez wystawienie kiści na bezpośrednie działanie słońca. Nie można ich suszyć sztucznie. Prace są wykonywane ręcznie: codziennie plantator obraca kiście winogron, tak aby suszyły się równo po obu stronach.

Gdy kiście winogron są suche, owoce usuwane są ręcznie (która to czynność jest znana pod nazwą *picado*) przy pomocy nożyczek zaprojektowanych w taki sposób, by ich wielkość i kształt nie szkodziły owocom zbieranym z ususzonych kiści, lub też owoce usuwane są maszynowo w fabrykach.

Kiedy rodzynki są gotowe, na kiści lub po zdjęciu z niej, produkcja kontynuowana jest w fabrykach rodzynek, gdzie muszą zostać wykonane następujące czynności, zanim zapakowane rodzynki trafią na rynek:

- przyjęcie i odbiór rodzynek dostarczanych przez plantatorów,
- rodzynki zdejmowane są z kiści, o ile nie zostało to wcześniej wykonane przez plantatora,
- owoce są klasyfikowane według średniej wielkości owocu mierzonej jako liczba rodzynek na 100 gramów,
- przygotowanie do pakowania, tj. podział na jednostki, które zostały już sklasyfikowane i zmagazynowane. Na 100 gramów netto zawsze musi przypadać mniej niż 80 owoców,
- pakowanie: ręcznie bądź maszynowo. Jest to końcowy etap produkcji, który ma zasadnicze znaczenie dla zachowania właściwości jakościowych rodzynek w czasie, jako że owoc w nieunikniony sposób w dalszym ciągu wysycha; zachowanie delikatnej i zrównoważonej wilgotności, która stanowi tak ważną cechę produktu możliwe jest tylko poprzez odizolowanie owoców od środowiska naturalnego w czystym i szczelnie zamkniętym opakowaniu.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:*

Nie dotyczy.

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:*

Na opakowaniu muszą znajdować się następujące informacje:

- nazwa, pod którą produkt jest sprzedawany: nazwa „Pasas de Málaga” musi być dobrze widoczna, a bezpośrednio pod nią należy umieścić słowa „Denominación de Origen”,
- ilość netto w kilogramach (kg) lub gramach (g),
- data minimalnej trwałości,
- nazwa, firma lub oznaczenie producenta lub podmiotu pakującego oraz, w każdym przypadku, adres siedziby,
- partia.

Nazwa, pod którą produkt jest sprzedawany, ilość netto i termin przydatności do spożycia muszą znajdować się w tym samym polu.

We wszystkich przypadkach obowiązkowe oznaczenia muszą być zrozumiałe, wyróżnione i dobrze widoczne, czytelne i nieścieralne. Nie mogą być w żaden sposób ukryte, schowane lub przysłonięte innymi napisami lub obrazkami.

Wszystkie opakowania muszą zawierać etykietę z logo ChNP oraz słowami „Denominación de Origen Protegida” i „Pasas de Málaga”, wraz z kodem identyfikacyjnym każdej jednostki.

4. **Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:**

Miejsce:

Państwo: HISZPANIA

Wspólnota autonomiczna: ANDALUZJA

Prowincja: MALAGA

Winnice znajdują się w całej prowincji Malaga, na północy, południu, wschodzie i zachodzie. Na dwóch obszarach większość winogron jest tradycyjnie uprawiana na potrzeby produkcji rodzynek. Największym z tych obszarów jest powiat Axarquia we wschodniej części prowincji, na wschód od jej stolicy. Drugi obszar jest położony na zachodnim krańcu wybrzeża prowincji Malaga. Wyznaczony obszar geograficzny obejmuje następujące gminy:

Gminy:

AXARQUIA			
Alcaucín	Alfarnate	Alfarnatejo	Algarrobo
Almáchar	Árchez	Arenas	Benamargosa
Benamocarra	El Borge	Canillas de Acietuno	Canillas de Albaida
Colmenar	Comares	Cómpeta	Cútar
Frigiliana	Iznate	Macharaviaya	Málaga
Moclinejo	Nerja	Periana	Rincón de la Victoria
Riogordo	Salares	Sayalonga	Sedella
Torrox	Totalán	Vélez Málaga	Viñuela
MANILVA AREA			
Casares	Manilva	Estepona	

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

O związku między uprawą winorośli a wyznaczonym obszarem geograficznym wspomina się od czasów starożytnych aż do dnia dzisiejszego. Pliniusz Starszy (I w. n. e.) wspominał w swoim dziele „Historia naturalna”, że w Maladze są winnice. W czasie panowania dynastii Nasrydów (od XIII do XV wieku) wspierano produkcję rolną, a w szczególności uprawę winogron na rodzynki. Uprawa winorośli kwitła do końca XIX wieku, gdy pechowe połączenie okoliczności rynkowych i chorób roślin, głównie filoksery (*Viteus vitifoliae*, Fitch), doprowadziło ten sektor do upadku. Skutkiem tego dzisiejsze winnice rozsiane są po całej prowincji. Na dwóch obszarach większość winogron tradycyjnie uprawia się z myślą o produkcji rodzynek. Te dwa obszary produkcji rodzynek znajdują się w południowej części prowincji, nad Morzem Śródziemnym, a zatem charakteryzują się subtropikalnym klimatem śródziemnomorskim. Ogólną cechą prowincji Málaga jest nieregularna rzeźba terenu. Pomimo że uprawa winogron na rodzynki nie zajmuje już tak dużej powierzchni jak przed plagą filoksery, wciąż jest ona istotnym elementem gospodarki i życia społeczno-kulturalnego znacznej części prowincji. Winogrona są uprawiane w ponad 35 gminach przez ponad 1 800 plantatorów na obszarze 2 200 ha.

Właściwości „Pasas de Málaga” w dużym stopniu wynikają ze specyfiki środowiska naturalnego. Jedną z cech charakterystycznych obszaru geograficznego jest nieregularna rzeźba terenu – na krajobraz składa się ciąg wzgórz i strumieni o nachyleniu terenu przekraczającym 30 %. Terytorium to, z pasmem wysokich gór na północy i Morzem Śródziemnym na południu, jest ciągiem kanionów i strumieni tworzących bardzo szczególny krajobraz cechujący się stromymi wzniesieniami, co powoduje, że cały powiat Axarquia wygląda jak wzgórza opadające ku morzu. W powiecie Manilva, gdzie winnice znajdują się blisko morza, rzeźba terenu jest łagodniejsza niż w Axarquia.

Gleba jest na ogół łupkowa, uboga, płytka, o słabych możliwościach zatrzymywania wody. Klimat jest subtropikalny, śródziemnomorski, z łagodnymi temperaturami zimą, suchymi latami, niskim poziomem opadów deszczu i dużą liczbą godzin nasłonecznienia (średnio 2 974 godzin w ciągu ostatniej dekady).

5.2. Specyfika produktu:

Wielkość „Pasas de Málaga” jest jedną z ich najbardziej docenianych i charakterystycznych cech; są one uznawane za duże i zdecydowanie przewyższają inne produkty w swoim rodzaju, na przykład rodzynki sułtańskie, koryntki i odmianę California Thompson bez nasion.

Rodzynki zachowują charakterystyczny smak winogron muskat, z których są wytwarzane, i to ta odmiana winogron muskat stanowi wartość odniesienia Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina dla jednej z klas kategorii „charakterystyczny smak”.

5.3. *Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):*

Związek między obszarem geograficznym i szczególnymi cechami jakościowymi produktu wynika bezpośrednio z warunków produkcji rodzynek. Rzeźba terenu ułatwia naturalną ekspozycję kiści na działanie słońca w celu ich wysuszenia – taka metoda suszenia służy zachowaniu jakości skórki i poprawia smak winogron muskat poprzez zwiększenie stężenia aromatów. Gorący i suchy klimat podczas zbiorów sprzyja dojrzewaniu i akumulacji w jagodach suchej masy i cukrów, które są ważne dla skutecznego suszenia, co z kolei umożliwia zachowanie przez miąższ charakterystycznej soczystości i elastyczności. Duża liczba godzin nasłonecznienia oznacza, że kiście mogą być wystawiane na słońce przez krótki okres, tak aby rodzynki zachowały kwasowość owocu.

Ze względu na trudne warunki uprawy odmiana muskat aleksandryjski stała się z czasem główną odmianą uprawną, ponieważ jest najlepiej przystosowana do tego szczególnego środowiska. Odmiana ta ma potencjał genetyczny w zakresie charakterystycznych właściwości takich jak: wielkość owocu, jakość skórki, właściwości miąższu, aromat winogron muskat i wysoki procent nierozpuszczalnych ciał stałych (błonnik) znajdujących się głównie w pestkach.

Trudny teren spowodował, że produkcja rodzynek stała się rzemiosłem, w ramach którego zbiory, wykładanie kiści na słońce w celu wysuszenia, obracanie ich w czasie suszenia i selekcja owoców są wykonywane ręcznie, a szczególną uwagę przywiązuje się do jakości. Zdejmowanie winogron z kiści (*picado*) też jest wykonywane ręcznie; z tego powodu „Pasas de Málaga” często mają pozostawione ogonki.

Suszenie jest starożytną, naturalną metodą konserwacji żywności, wskutek której zapobiega się jej zepsuciu poprzez usunięcie nadmiaru wody. Tylko dzięki zdobywanym przez lata doświadczeniom i wiedzy możliwe jest osiągnięcie delikatnej równowagi wilgotności zapewniającej produktowi jego słynne właściwości organoleptyczne, opisane w niniejszej specyfikacji.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

<http://www.juntadeandalucia.es/agriculturaypesca/portal/export/sites/default/comun/galerias/galeriaDescargas/cap/industrias-agroalimentarias/denominacion-de-origen/Pliegos/PliegoPasas.pdf>

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2012/C 175/08	Zawiadomienie dotyczące środków antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz częściowego wznowienia dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	19
2012/C 175/09	Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii.....	22

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2012/C 175/10	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6631 – Permira Europe III/Telepizza) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	31
2012/C 175/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6561 – Cytec Industries/Umeco) ⁽¹⁾	32
2012/C 175/12	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6616 – Lion Capital/Alain Afflelou Group) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	33
2012/C 175/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6490 – EADS/Israel Aerospace Industries/JV) ⁽¹⁾	34

INNE AKTY

Komisja Europejska

2012/C 175/14	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	35
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL